



**R.P. Petri Laurenii Societatis Jesu, SS. Theologiæ
Doctoris, & SS. Canonum Professoris Vicarius Episcopalis,
Sive Tractatus Quaternarius Per Quæstiones & Responsa
Canonica Deductus**

Leuren, Peter

Coloniae Agrippinae, 1708

362. An, ut procedi queat ad denominationem alicujus in Coadjutorem, qui
habet impedimentum, ob quod eligi non potest, sed solùm postulari ad
Dignitatem, respectu cujus concedenda Coadjutoria, egeat ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74203](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74203)

à jure certum tempus ſtatutum, nempe menſes tres, *c. ne pro defectu de elec.* idque ne Eccleſia diu- gius Sponſo vel Præſato viduata remaneat, alià que ex inde mala paciatur, non eſt illi nominationi, quæ non fit ſede vacante ſed plenâ, non eſt ſtatutum neque hoc, neque aliud tempus poſt factam illam reſolutionem, vel etiam poſt obtentum in- dultum Pontificium. Nihilominus aliunde iſte actus diu differendus non eſt ob allegandas aut allegatas in literis ad Papam cauſas urgentis ne- ceſſitatis, vel evidentis utilitatis Eccleſiæ. Uti ob paritatem rationis diu quoque differenda non eſt præſentatio factæ jam iſtius denominationis, quæ ea præſentanda Papæ, ut ab eodem acceptetur.

Quæſtio 362. An ut procedi queat ad denomi- nationem alicuius in Coadjutorem, qui ha- bet impedimentum aliquod canonicum, ob quod eligi non poteſt, ſed ſolum poſtulari ad dignitatem, reſpectu cuius concedenda Co- adjutoria, egeat indulto Apoſtolico, habili- tante illum ad hoc?

1. **R**eſpondeo negativè; cum enim, ut dictum ſæpe, talis denominatio Coadjutoris non fit electio, ſed vicini jùs accedat ad naturam poſtulationis, non requiritur indultum eligibilitatis, ſed ſufficit factam de eo denominationem in Co- adjutorem per literas offerre Papæ, manifeſtando tamen ſimul illius impedimentum Canonicum, quod patitur nominatus in Coadjutorem, ut fieri ſolet in poſtulatione propriè talis; tum enim Papa mature diſcuſſis omnibus, eundem deputando Coadjutorem, omnia impedimenta canonica tol- lere, & quod ad ea diſpenſare cenſetur. Ex qui- bus jam

2. Inferitur primò, quòd ſicut patiens impedi- mentum Canonicum obſtans ejus electioni in Prælatum, eſt nullo indulto eligibilitatis inſtru- ctus non eget ad ſui legitimam poſtulationem in Prælatum duabus tertis vororum; ita nec talis quis potiùs iis egeat ad hoc, ut legitimè denominatus in Coadjutorem cenſetur, quàm qui nullum pa- titur impedimentum.

3. Inferitur ſecundò tale indultum Apoſtolicum diſpenſativum ſuper electione paſſiva, v.g. ut quis habens jam Episcopatum eligi poſſit ad alium Episcopatum, otioſe & fruſtra produci in ordine ad hoc, ut denominari poſſit in Coadjutorem, quid- quid fit de eo, num ſapiat præſtationem conſenſus ante poſtulationem, adeò que ambitionem red- dentem indignum, qui denominetur in Coadju- torem. Quemadmodum de facto, ut videre eſt apud Card. de Luca, *de can. & capit. d. 27. n. 22.* in negotio Coadjutoris Monaſterienſis ſub Alexandro VII. in S. Congregatione conſiſtoriali hoc ipſum alle- gatum fuit contra Ferdinandum Episcopum Pa- derbornenſem ab Ageate ſeu Advocato Maximi- liani Henrici Electoris Colonienſis ibidem com- parente. Quæſter tamen immaturus ille, & poſiti- vas conſenſus electioni de ſe faciendæ, ut exinde reſulter ambitus repellens ab electione paſſiva, non inferatur à tali indulto miſſo ad capitulum, vel producto in illo, dum actus ille productionis aliud non continet quàm denunciationem remotionis aliàs certi & notorii impedimenti, idque pro ſola noticia, ut capitulares id ſcientes poſſint regulare ſe & vota ſua, vide apud Cardin. de Luca, *loc. cit.*

num. 24.

Quæſtio 363. Num requiratur quoque con- ſenſus coadjuvandi?

1. **R**eſpondeo primò in Coadjutoria cum futu- ra ſucceſſione requiritur ille conſenſus; & quidem ante omnia, & magis quàm conſenſus Capitularium, ita ut alioqui gratia Coadjutoriæ ſic ipſo jure nulla. Fagn. in *c. nulla de conceſſ. præb. n. 58.* Lotter. *de re benefici. l. 2. q. 25. n. 21.* Ventrigl. *tom. 2. annor. 13. §. unico. n. 58.* Gonz. *ad regul. 8. gl. §. 9. n. 52.* Tondut. *qq. benef. p. 2. c. 1. §. 13. n. 30.* ubi: nec eſt eſt, ut interveniat conſenſus coadjuti ad hoc, ut illi dari poſſit Coadjutor, qui nunquam datur invito cum futura ſucceſſione, ut Rota *decis. 313. n. 27. part. 7. recent.* Et in effectu, cum tempore Urbani VIII. quidam voluiſſent attentare Coadjutoriam cum futura ſucceſſione pinguioris beneficii in Comitatu Venayſino, nunquam voluit Papa talem Coad- jutoriam futuramque ſucceſſionem invito benefi- cii poſſeſſore concedere. Cardin. de Luca. *de regu- lar. d. 53. n. 16.* ubi: attento ſtylo magis neceſſarius eſt conſenſus ipſius Coadjuti; unde propterea (in- tellige ex defectu hujus conſenſus) gratia Coadju- toriæ corrumpitur. Remouch. *c. 10. n. 11.* ubi: inter cetera primum locum obtinet, quòd gratia futuræ ſucceſ- ſionis peti nec obtineri poſſit, niſi prævio conſen- ſu Prælati (intellige Coadjuvandi) aliàs gratia ſic ipſo jure nulla. Et ſic in Coadjutoris hujusmodi locum habet *regula 44. de præſtan. conſenſu.* Gonz. *loc. cit. n. 10.* Lotter. *loc. cit. n. 23.* Idque non propter- ea, quia præſtatio hæc conſenſus ſit reſignatio, aut ſpeciem reſignationis habeat. Lotter. *loc. cit. n. 24.* ſed ut tollatur amaritudo illa, quæ eſt in obtru- ſione illa Coadjutoris facta invito potiùs, quàm n quæ eſt in excluſione voti captandæ mortis, ut vo- lunt Lotter. & Remouch. *loc. cit.* quia, ut dictum ſu- pra, votum illud in Coadjutore per hoc non ex- cluditur, quòd Coadjutus conſenſerit in deputa- tionem Coadjutoris.

2. Reſpondeo ſecundò. Poteſt tamen Papa, ubi juſta accedit cauſa, quin & ſolet etiam laudabili- ter quandoque Præſato, quamvis non conſentienti, quin & invito dare ejuſmodi Coadjutorem. Card. de Luca. *loc. cit.* Fagn. in *c. ex parte de cler. agrot. n. 4.* tractat Card. de Luca expreſſè de Coadjutore perpetuo De Coadjutore non perpetuo, num in- vito dari queat, Fagn. in *c. conſult. de cler. agrot. n. 22.* remittit ad Jo. And. *in idem c. n. 10.* Si enim Papa tanquam ſupremus & abſolutus Dominus in be- neficialibus tollere poteſt Præſaturas, ac etiam ex juſta cauſa cogere Episcopum, ut dimittat Epi- ſcopatum (pro quo Card. de Luca. *de regul. d. 53. n. 17.* citat Barboſ. *de poteſt. Epiſc. allegat. 113. n. 9.* & ſe- ipſum *de regular. d. 148.* contra Fagn. in *c. conſultat. de cler. agrot. n. 24.* & ſeq. cui quamvis aliàs docto ac probo Canoniſtæ ait hæc in parte non deſeren- dum, niſi fortè ea, quæ deducit, intelligenda veni- ant in foro interno) multò magis dare poteſt Coad- jutorem, etiam ſine ejus conſenſu, ac propterea ille negligi poteſt, multòque magis ille ſubditorum. Card. de Luca. *loc. cit.* per quæ poſtrema verba, ſi in- telligat capitulares, id non ſubſiſtit reſpectu con- cordatorum Germaniæ, quibus illaſis, potiùs ille conſenſus coadjuti quàm Capitularium negligi poteſt juxta dicta à nobis ſupra.

3. Reſp. tertio. Sic in caſu dilapidationis coad- juvando invito dari conſuevit Coadjutor cum ab- latione adminiſtrationis, à qua de jure veniat per- petuo ſuspendendus. Lotter. *loc. cit. n. 25.* Sic quo- que Tondut. *loc. cit. n. 31.* inquit: ſi tamen ad eſſent

M 4

cauſa